

ที่ นร ๐๕๐๓/๒๒๙๑๐

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๕ ธันวาคม ๒๕๕๐

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติที่คณะรัฐมนตรีขอรับมาพิจารณาก่อนรับหลักการ

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/๒๑๙๓๐
ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด
ที่ นร ๐๙๐๑/๒๓๕๐ ลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

ตามที่ขอให้พิจารณาดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ
ของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่คณะรัฐมนตรีขอรับมาพิจารณาก่อนรับหลักการ
จำนวน ๖ ฉบับ ดังนี้

๑. ร่างพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ . .) พ.ศ. ซึ่งท่านผู้หญิงปรีญา
เกษมสันต์ ณ อยุธยา กับคณะ เป็นผู้เสนอ

๒. ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประกอบการ (ฉบับที่ . .) พ.ศ.
ซึ่งนายวรชัย ขวพงศ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ

๓. ร่างพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ (ฉบับที่ . .) พ.ศ.
และร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน (ฉบับที่ . .) พ.ศ.
ซึ่งนายวรชัย ขวพงศ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ

๔. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ . .)
พ.ศ. ซึ่งนายวรชัย ขวพงศ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ และ

๕. ร่างพระราชบัญญัติการบริหารองค์กรศาสนาอิสลาม (ฉบับที่ . .)
พ.ศ. ซึ่งนายอิสมาแอ อาลี กับคณะ เป็นผู้เสนอ
นั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดประชุมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้ว
เห็นควรให้ชะลอร่างพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ . .) พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติ

/แก้ไข . . .

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ . .) พ.ศ. ไว้ก่อน เพื่อร่างของ
รัฐบาลที่มีความสมบูรณ์เพื่อพิจารณาไปพร้อมกัน สำหรับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครอง
ผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ . .) พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติการบริหารองค์กรศาสนา
อิสลาม (ฉบับที่ . .) พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ (ฉบับที่ . .)
พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน (ฉบับที่ . .)
พ.ศ. นั้น เห็นว่า ไม่สมควรรับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๔ ฉบับ ความละเอียดปรากฏ
ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ลงมติว่า

๑. ให้ส่งคืนร่างพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ . .) พ.ศ. (ท่านผู้หญิงปรีญา
เกษมสันต์ ณ อยุธยา กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ที่คณะรัฐมนตรีขอรับมาพิจารณาก่อนรับหลักการ
ไปยังสภานิติบัญญัติแห่งชาติภายในกำหนดเวลา พร้อมแจ้งข้อสังเกตของคณะรัฐมนตรีไปด้วยว่า
ร่างพระราชบัญญัติที่สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติเสนอดังกล่าว มีหลักการส่วนใหญ่
เป็นเช่นเดียวกับร่างพระราชบัญญัติฯ พ.ศ. ที่กระทรวงสาธารณสุขเสนอต่อ
คณะรัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติหลักการ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการตรวจ
พิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา โดยยังขาดหลักการที่สำคัญในเรื่องการปรับปรุง
โครงสร้างคณะกรรมการฯ เพื่อให้มีคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง ซึ่งจะสอดคล้องกับร่าง
พระราชบัญญัติฯ แผนไทยและยาจากสมุนไพร พ.ศ. ที่สมาชิกสภานิติบัญญัติ
แห่งชาติ (นายสมชาย แสวงการ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) อีกฉบับหนึ่งที่คณะรัฐมนตรีได้ขอ
ชะลอร่างไว้ จึงเห็นควรชะลอร่างพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ . .) พ.ศ. นี้เช่นเดียวกัน
เพื่อร่างของรัฐบาลที่มีความสมบูรณ์เพื่อพิจารณาไปพร้อมกัน

๒. ให้ส่งคืนร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ . .)
พ.ศ. (นายวรชัย ชวพงศ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ที่คณะรัฐมนตรีขอรับมาพิจารณาก่อนรับ
หลักการไปยังสภานิติบัญญัติแห่งชาติภายในกำหนดเวลา พร้อมแจ้งข้อสังเกตของคณะรัฐมนตรี
ไปด้วยว่า ร่างพระราชบัญญัติที่สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติเสนอดังกล่าว ยังไม่มี
ความจำเป็น เนื่องจากการประกันภัยความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยตามพระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และการประกันภัยความเสียหายสำหรับผู้
ประสบภัยเพิ่มเติมโดยความสมัครใจเป็นการประกันภัยคนละส่วนและไม่ซ้ำซ้อนกัน นอกจากนี้
การกำหนดให้รถที่เจ้าของรถได้จัดให้มีการประกันภัยความเสียหายต่อผู้ประสบภัย โดยเอา
ประกันภัยครอบคลุมความเสียหายต่อผู้ประสบภัยและทรัพย์สิน ตามชนิด ประเภท และขนาดของรถ

/ที่ . . .

ที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงแล้วไม่ต้องจัดให้มีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยอีก ตามร่างพระราชบัญญัติที่สมาชิกรัฐสภาเสนอ นั้น อาจก่อให้เกิดปัญหา ทำให้การประกันภัยดังกล่าวไม่อยู่ภายใต้กลไกแห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ฯ ที่มีเจตนารมณ์ต้องการให้ผู้ประสบภัยได้รับการชดเชยค่าเสียหายและค่าเสียหายเบื้องต้นที่แน่นอนและทันทั่วถึง

๓. ให้ส่งคืนร่างพระราชบัญญัติการบริหารองค์กรศาสนาอิสลาม (ฉบับที่ . .) พ.ศ. . . . (นายอิสมาแอ อาลี กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ที่คณะรัฐมนตรีขอรับมาพิจารณาก่อนรับหลักการไปยังสภานิติบัญญัติแห่งชาติภายในกำหนดเวลา พร้อมแจ้งข้อสังเกตของคณะรัฐมนตรีไปด้วยว่า บทบัญญัติส่วนใหญ่ของร่างพระราชบัญญัติที่สมาชิกรัฐสภาเสนอ ดังกล่าวยังไม่มีความจำเป็น เนื่องจากกฎหมายที่ใช้บังคับในปัจจุบันมีความชัดเจนเพียงพอแล้ว และบางบทบัญญัติไม่มีปัญหาทางปฏิบัติเกิดขึ้นแต่อย่างใด กล่าวคือ

๓.๑ การแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “มัสยิด” ให้มีลักษณะเพิ่มขึ้นอีก ๒ ประการ นั้น เห็นว่าคำว่า “มัสยิด” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการบริหารองค์กรศาสนาอิสลาม พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้กำหนดความหมายและลักษณะของมัสยิดไว้ชัดเจนเพียงพอแล้ว

๓.๒ การเพิ่มบทนิยามคำว่า “วะลียอาม” และการกำหนดให้จุฬาราชมนตรีทำหน้าที่เป็นวะลียอาม นั้น เห็นว่า ความในตอนท้ายของนิยามที่กำหนดให้การเป็นวะลียอามเป็นอำนาจของผู้มีอำนาจสูงสุดในการปกครองประเทศ และในมาตรา ๘ (๕) ได้กำหนดให้จุฬาราชมนตรีทำหน้าที่เป็นวะลียอาม ทำให้เนื้อหาขัดแย้งกัน เพราะจุฬาราชมนตรีไม่ใช่ผู้มีอำนาจสูงสุดในการปกครองประเทศจึงไม่อาจเป็นวะลียอามได้

๓.๓ การได้มาซึ่งกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยและกรรมการอิสลามประจำจังหวัด นั้น เห็นว่า ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎหมายปัจจุบัน ซึ่งในข้อเท็จจริงยังไม่มีปัญหาอย่างใดเกิดขึ้นที่จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์และวิธีการได้มา และอาจทำให้เข้าใจได้ว่าเป็นการลดอำนาจของจุฬาราชมนตรีและอิหม่ามประจำมัสยิดแล้วแต่กรณี

๔. ให้ส่งคืนร่างพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ (ฉบับที่ . .) พ.ศ. . . . (นายวรวัชย์ ชวพงศ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน (ฉบับที่ . .) พ.ศ. . . . (นายวรวัชย์ ชวพงศ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) รวม ๒ ฉบับ ที่คณะรัฐมนตรีขอรับมาพิจารณาก่อนรับหลักการไปยังสภานิติบัญญัติแห่งชาติภายในกำหนดเวลา พร้อมแจ้งข้อสังเกตของคณะรัฐมนตรีไปด้วยว่า การกำหนดให้

คดีพิพาทเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลในการโยกย้าย การปรับเปลี่ยนตำแหน่งหน้าที่ การเลื่อนระดับของพนักงานรัฐวิสาหกิจ หรือการบริหารงานบุคคลเกี่ยวกับการโยกย้าย การปรับเปลี่ยนตำแหน่งหน้าที่ การเลื่อนระดับของพนักงานรัฐวิสาหกิจและเกี่ยวเนื่องกับสภาพการจ้างตามพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๓ อยู่ในเขตอำนาจศาลแรงงานซึ่งเป็นศาลชั้นอุทธรณ์พิเศษตามเขตอำนาจศาลแรงงานที่เป็นอยู่ในปัจจุบันมีความเหมาะสมแล้ว โดยมีเหตุผลดังนี้

๔.๑ เมื่อมีพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘ กำหนดให้คดีพิพาทเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์อยู่ในเขตอำนาจศาลแรงงาน ทำให้ปัญหาที่เกิดขึ้นในอดีตเกี่ยวกับความสับสนในการเสนอคดีแรงงานจะขึ้นต่อศาลใดหมดไป

๔.๒ ระบบของศาลแรงงานสามารถประกันความยุติธรรมได้ไม่ด้อยกว่าศาลปกครอง เพราะการพิจารณาในศาลแรงงานเป็นไปเพื่อความสะดวก รวดเร็ว ประหยัด เที่ยงธรรม และเชี่ยวชาญ โดยองค์คณะผู้พิพากษาในศาลแรงงานประกอบด้วยผู้พิพากษาที่เป็นองค์คณะ ๓ ฝ่าย คือ ผู้พิพากษาศาลยุติธรรม ผู้พิพากษาสมทบฝ่ายนายจ้าง และผู้พิพากษาสมทบฝ่ายลูกจ้าง เป็นหลักในการวินิจฉัยและพิพากษาคดี ซึ่งจะเข้าใจสภาพปัญหาข้อพิพาทแรงงานที่เกิดขึ้นได้เป็นอย่างดีและมีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน

๔.๓ การกำหนดให้การบริหารงานบุคคลไปอยู่ในอำนาจศาลปกครอง จะทำให้เกิดความสับสน เพราะคดีแรงงานบางส่วนให้ไปอยู่ในเขตอำนาจศาลปกครอง และคดีแรงงานอีกบางส่วนซึ่งเป็นส่วนใหญ่ยังคงอยู่ในอำนาจของศาลแรงงาน จึงควรให้อยู่ในเขตอำนาจศาลแรงงานทั้งหมดตามที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ แล้ว

๕. ให้ส่งคืนร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ . . .) พ.ศ. . . . (นายวรชัย ชวพงศ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ที่คณะรัฐมนตรีขอรับมาพิจารณาก่อนรับหลักการไปยังสภานิติบัญญัติแห่งชาติภายในกำหนดเวลา พร้อมแจ้งข้อสังเกตของคณะรัฐมนตรีไปด้วยว่า คณะรัฐมนตรีเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับอายุความฟ้องร้องในคดีอาญาทั่วไปตามมาตรา ๙๕ แห่งประมวลกฎหมายอาญา โดยกำหนดให้อายุความสะดุดหยุดลงกรณีผู้กระทำความผิดที่ต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกยี่สิบปีหลบหนีจากการถูกสอบสวน การฟ้อง หรือระหว่างการพิจารณาคดีของ

ศาล เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาคriminal ที่ผู้กระทำความผิดร้ายแรงซึ่งต้องระวางโทษดังกล่าว
หลบหนีจนคดีขาดอายุความตามร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
แต่มีข้อสังเกตว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวยังมีข้อบกพร่องอยู่หลายประการ เช่น ความไม่ชัดเจน
เกี่ยวกับการหลบหนีและการนับอายุความ รวมทั้งการกำหนดให้อายุความสะดุดหยุดลงกรณี
ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษตั้งแต่ห้าปีขึ้นไปหลบหนีไปอยู่ต่างประเทศ นั้น ควรกำหนด
เป็นฐานความผิดที่ร้ายแรงหรือส่งผลกระทบต่อประชาชนในวงกว้างจะเป็นการเหมาะสมกว่า
การกำหนดโดยใช้อัตราโทษ นอกจากนี้ เหตุผลประการหนึ่งในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาให้สอดคล้องกับอนุสัญญาขององค์การ
สหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านองค์การอาชญากรรมข้ามชาติ และอนุสัญญาขององค์การ
สหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต กรณีจึงต้องเป็นไปตามมาตรา ๑๙๐ ของ
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งบัญญัติให้หนังสือสัญญาที่จะต้องออกพระราชบัญญัติ
เพื่อให้การเป็นไปตามหนังสือสัญญา ต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา ก่อน ประกอบกับ
ขณะนี้ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ . . .) พ.ศ.
ที่มีหลักการคล้ายกับร่างพระราชบัญญัติที่สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติเสนออยู่ระหว่าง
การตรวจพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา จึงเห็นควรชะลอร่างพระราชบัญญัติที่สมาชิก
สภานิติบัญญัติแห่งชาติเสนอเพื่อร่างพระราชบัญญัติของรัฐบาลที่มีความสมบูรณ์เพื่อ
พิจารณาไปพร้อมกัน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ ทั้งนี้ ได้ส่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๖ ฉบับ
ในเรื่องนี้กลับคืนไปยังสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาภายในกำหนดเวลาแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นางโจมศรี อารยะศิริ)

รองเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

- 3 S.A. 2550

สำนักนิติธรรม

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๗

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘ WA016/B-MY DOC www.cabinet.thaigov.go.th

๒๐/๒๕๖๐ ๓/๑๐/๕๐
หอ.กลุ่ม ๓/๓๓/๓
จนท. ๐๙ ๓/๕๕/๕๕
จนท.พิมพ์/ทวน...../...../.....